

ด่วนที่สุด

ที่ นร (ก.น.จ.) ๑๒๐๓/ว ๒๑

คณะกรรมการนโยบายการบริหารงาน
จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ส่งเอกสารเกี่ยวกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

เรียน <<จังหวัดและกลุ่มจังหวัด>>

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
แบบบูรณาการ จำนวน เล่ม

๒. รายงานสรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
สู่การปฏิบัติ” วันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ จำนวน เล่ม

ด้วยสำนักงาน ก.พ.ร. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ก.น.จ. ได้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการบริหารงาน
จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการ รวม ๒ รายการ ดังนี้

๑. รวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
แบบบูรณาการ

๒. รายงานสรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
สู่การปฏิบัติ” วันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กรรมการและเลขานุการ ก.น.จ.

ฝ่ายเลขานุการ ก.น.จ.

สำนักพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาค ฯ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๔๓, ๙๙๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๑๒๑

คำนำ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาคว่า เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยให้ถือว่าจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดนั้น นอกจากนี้ยังได้มีการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของจังหวัด การกำหนดให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด และการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของอำเภอในการใกล้ชิดข้อพิพาทในทางแพ่งและทางอาญาด้วย

อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงได้มีการตรากฎหมายระเบียบ ประกาศ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการและการบริหารราชการข้างต้นขึ้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้จัดทำหนังสือ “รวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวเพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติราชการต่อไป

สำนักงาน ก.พ.ร.
กรกฎาคม 2555

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 กฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง	1-3
บทที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด	4-10
บทที่ 3 ระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	11-19
ภาคผนวก	
ก. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	
1. พระราชบัญญัติ/พระราชกฤษฎีกา	
• พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	25-64
• พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	65-80
• พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539	81-100
• พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	101-116
2. ระเบียบ	
• ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	117-132
• ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2542 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2551	133-134
3. ประกาศ	
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552	135-137
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การกำหนดองค์กรภาคประชาสังคมอื่นและการกำหนดจำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ในคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการและคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552	139-142

	หน้า
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ เรื่อง วิธีการสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนในท้องถิ่น ในจังหวัด ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552	143-144
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณ กลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2552	145
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการพัสดุและจัดทำนิติกรรมสัญญาของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 และหนังสือคณะกรรมการ นโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ด่วนที่สุด ที่ นร (ก.น.จ.) 1203/ว 8 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2553 เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการนโยบาย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพัสดุและจัดทำนิติกรรม สัญญาของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553	146-148
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและ กำหนดจังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2554	149
• ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณ กลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2554	150-152
4. หนังสือเวียนคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	
• หนังสือคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ด่วนที่สุด ที่ นร (ก.น.จ.) 1203/ว 1 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2552 เรื่อง นโยบายและระบบในการ บริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	153-159
• หนังสือคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ด่วนที่สุด ที่ นร (ก.น.จ.) 1203/ว 7 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2552 เรื่อง การกำหนดเบี้ยประชุม	160-162

- หนังสือคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ส่วนที่ ๓๓ ที่ นร (ก.น.จ.)
1203/ว 13 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2552 เรื่อง การกำหนดเบี้ยประชุม 163-166
- หนังสือคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ส่วนที่ ๓๓ ที่ นร (ก.น.จ.) 1203/ว 3
ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554 เรื่อง การมอบอำนาจตามประกาศ
คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบ
บูรณาการ (ก.น.จ.) เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพัสดุ
และจัดทำนิติกรรมสัญญาของกลุ่มจังหวัด 167-169

ข. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนภูมิภาค

1. พระราชบัญญัติ/พระราชกฤษฎีกา/กฎกระทรวง

- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 173-178
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 189-198

2. ระเบียบ

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการกำกับและติดตาม
การปฏิบัติราชการในภูมิภาค พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 199-206
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด
พ.ศ. 2552 207-217

บทที่ 1

กฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

1. กฎหมาย

1) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการของกลุ่มจังหวัดโดยให้ถือว่ากลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและสามารถยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ และให้มีการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยในการจัดทำแผนดังกล่าวให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค หรือการบริหารราชการส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน โดยมีรายละเอียด คือ

มาตรา 52 วรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 53/1 ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค หรือการบริหารราชการส่วนกลาง และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จำนวนและวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา 53/2 ให้นำความในมาตรา 53/1 มาใช้บังคับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

2) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดหลักการการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กำหนดกลไกการบริหารในรูปของคณะกรรมการข้อกำหนดในจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและ

กำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดเว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

2. มติคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการต่าง ๆ

1) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารราชการในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ 10/2550 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2550 ได้พิจารณาเรื่องการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดแล้วมีมติเห็นชอบกับการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่ม พร้อมการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเห็นชอบกับการกำหนดสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ไว้ที่จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดเพื่อเป็นหน่วยอำนวยการและเป็นกลไกในการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด โดยการกำหนดแนวทางการจัดตั้งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ให้ทดลองดำเนินการนำร่องจัดตั้งเป็นการภายในของกระทรวงมหาดไทย จำนวน 10 กลุ่มจังหวัด เพื่อศึกษารูปแบบการทำงานและประเมินความคุ้มค่าของการจัดตั้งก่อน และระยะที่ 2 ขยายผลการดำเนินการให้ครบ 18 กลุ่มจังหวัด

2) คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ในการประชุมครั้งที่ 13/2550 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2550 มีมติเห็นชอบเรื่องการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ตามมติของ อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารราชการในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ 10/2550 วันที่ 3 ธันวาคม 2550

3) คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 ลงมติเห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ตามมติคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ครั้งที่ 13/2550 วันที่ 17 ธันวาคม 2550 ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ ทั้งนี้ สำหรับกลไกในการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด ก.พ.ร. ได้อนุมัติให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดโดยกำหนดไว้ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดเพื่อเป็นหน่วยงานในการประสาน เชื่อมโยง และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล รวมทั้งการทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาแผนและงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัดและให้ทดลองดำเนินงานใน 10 กลุ่มจังหวัด ตามที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 กำหนดให้ทดลองนำร่องจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

อนึ่ง ส่วนราชการจะต้องปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่การตรวจราชการให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มจังหวัดข้างต้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค พ.ศ. 2547 ต่อไปด้วย

4) ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ซึ่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดให้ ก.น.จ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดและเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

รวมทั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด
เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

5) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ใน
การประชุมครั้งที่ 1/2552 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 มีมติเห็นชอบกับการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด รวม 18 กลุ่ม
จังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มกราคม
2551 รวมทั้งการเห็นชอบให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำหน้าที่เป็นหัวหน้า
กลุ่มจังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาสและยะลา

6) คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552 มีมติเห็นชอบกับการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและ
การกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ตามมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ 1/2552 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 โดยการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและการกำหนด
จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 28ง
เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552 แล้ว อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ขึ้นใหม่ ซึ่งเดิมประกอบด้วย จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัด
อุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู โดยเพิ่มจังหวัดบึงกาฬในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2554 (ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 128 ตอนพิเศษ 51 ง วันที่ 3 พฤษภาคม 2554)

บทที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด

1. การจัดกลุ่มจังหวัด

การจัดกลุ่มจังหวัดของประเทศไทยเริ่มต้นจากมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 ซึ่งได้เห็นชอบกรอบแนวคิดและแนวทางการจัดกลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

กรอบแนวคิด

1) ระบบการบริหารราชการในลักษณะกลุ่มจังหวัดที่มีลักษณะหรือปัญหาเฉพาะที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ซึ่งต้องการการบริหารจัดการแบบพิเศษเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

2) การจัดเพื่อประสานความร่วมมือ สรรพกำลัง และใช้ทรัพยากรระหว่างจังหวัดร่วมกันการมีเจ้าภาพที่รับผิดชอบยุทธศาสตร์การพัฒนา และเป็นผู้นำบริหารการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน

แนวทางจัดกลุ่มจังหวัด

1) ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2) ความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจการผลิตการค้าและการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่ม และการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน

3) ยุทธศาสตร์ของการแก้ปัญหาเร่งด่วนร่วมกันของประเทศซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างจังหวัด

โดยได้มีการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 19 กลุ่มจังหวัด ดังนี้

1) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน

2) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์

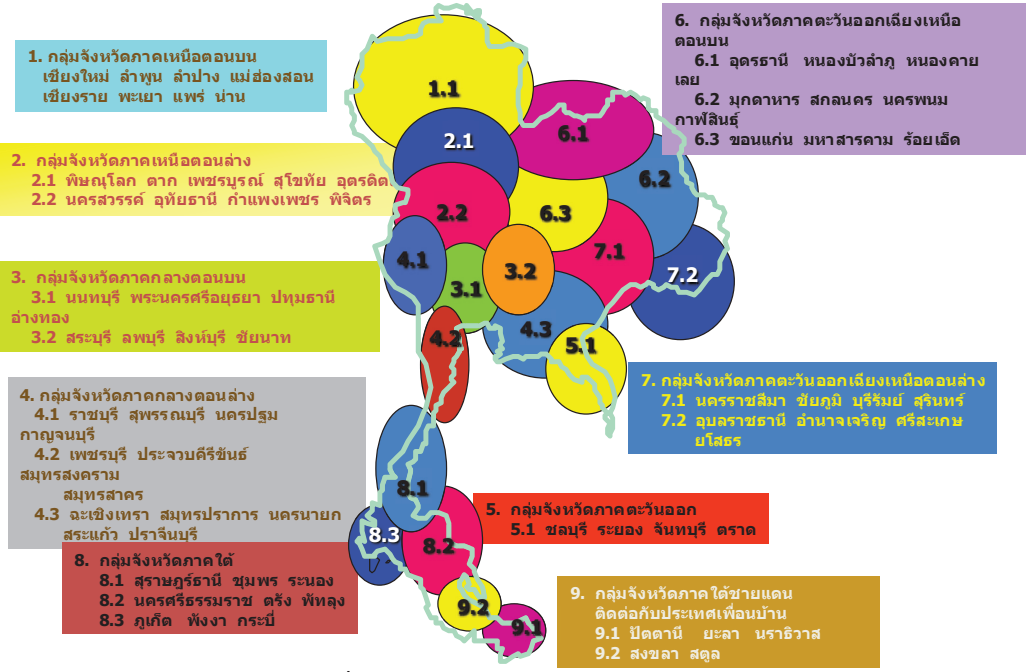
3) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร

4) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดอ่างทอง

5) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดชัยนาท

6) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม และจังหวัดกาญจนบุรี

- 7) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร
- 8) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครนายก จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดปราจีนบุรี
- 9) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด
- 10) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเลย
- 11) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดกาฬสินธุ์
- 12) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด
- 13) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์
- 14) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร
- 15) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง
- 16) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง
- 17) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่
- 18) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส
- 19) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

ภาพที่ 1: การจัดกลุ่มจังหวัด 19 กลุ่มจังหวัด

พร้อมกันนี้คณะรัฐมนตรียังได้มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด จำนวน 19 กลุ่มจังหวัด และให้ทุกกลุ่มจังหวัดนำไปจัดทำแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดนำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดใช้เป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดกับจังหวัดทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดและการแก้ไขปัญหาความยากจนของพื้นที่

จากรายงานการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระดับพื้นที่ (2547) ของกระทรวงมหาดไทยพบว่า ภายหลังจากการดำเนินงานไประยะหนึ่งบางกลุ่มจังหวัดมีปัญหาในการจัดกลุ่มที่ไม่สอดคล้องกันในพื้นที่ หรือสภาพทางภูมิศาสตร์ หรือสภาพทางภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของพื้นที่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่มจังหวัด เช่น กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดชัยนาท มีปัญหาตั้งแต่การกำหนดกฎเกณฑ์ของกลุ่ม เนื่องจากเป็นการรวมกลุ่มของจังหวัดที่อยู่ใน 2 ลุ่มน้ำ คือแม่น้ำเจ้าพระยา กับแม่น้ำป่าสัก ทำให้กลุ่มไม่มีความกลมกลืนกันในด้านพื้นที่รวมถึงการขับเคลื่อนด้านยุทธศาสตร์ร่วมกันภายในกลุ่มจังหวัด และนอกจากนี้ยังพบว่า การทำงานของกลุ่มจังหวัดไม่มีระบบการทำงานในรูปกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน ไม่มี CEO ของกลุ่มจังหวัด แม้จะมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด แต่ไม่มีกลไกการทำงานในลักษณะของกลุ่มจังหวัด การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาใช้วิธีการประชุมปรึกษาหารือกันแล้วแบ่งงานกันทำตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด การขับเคลื่อนของกลุ่มจังหวัดจึงขึ้นกับความร่วมมือร่วมใจระหว่างบุคคลเป็นหลัก

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้มีการศึกษาทบทวนการจัดกลุ่มจังหวัด และระบบการบริหารกลุ่มจังหวัด และเสนอ ก.พ.ร. พิจารณา ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2550 และ ก.พ.ร. ได้ มีมติเห็นชอบให้มีการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดตามข้อเสนอดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แนวทางการจัดกลุ่มจังหวัด

การปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดครั้งนี้คงใช้แนวทางเดิมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 แต่จะเน้นให้ความสำคัญกับลักษณะเขตพื้นที่ที่ติดต่อกันหรือเป็นการรวมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ติดต่อกันหรือต่อเนื่องกัน เป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นของการจัดกลุ่มจังหวัด ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกัน หรือเกี่ยวพันต่อกันเป็นแนวการพิจารณาขั้นที่สอง และประการสุดท้าย พิจารณาจากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่ม และการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมกันระหว่างจังหวัด

แนวทางการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

1) การกำหนดให้มีจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดจะทำให้มีโครงสร้างองค์กรที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจนและเป็นผู้ใช้กลไกการบูรณาการการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดในภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติโดยจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดจะเป็นแกนกลางในการประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดโดยเป็นที่ตั้งของสำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และเป็นหน่วยงานในการรองรับการเบิกจ่ายงบประมาณหรือการทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

2) แนวทางในการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ต้องเป็นจังหวัดที่มีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่า ดังนี้

- (1) เป็นจังหวัดที่มีกรรมคาบม ติดต่อสื่อสารและเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดในกลุ่มได้สะดวก
- (2) เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) เป็นศูนย์กลางทางสังคมและวัฒนธรรม หรือเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่สามารถสนับสนุนความรู้ทางวิชาการให้กับจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดได้
- (4) เป็นศูนย์กลางของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และธุรกิจต่างๆ
- (5) เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและความพร้อมที่จะให้การสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องแผนงาน งบประมาณ และทรัพยากรทางการบริหารให้กับจังหวัดอื่นในกลุ่มได้

รูปแบบในการจัดกลุ่มจังหวัด

จากแนวทางการปรับปรุงกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ได้ปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่มจังหวัด พร้อมทั้งกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

กลุ่มจังหวัด		จังหวัดในกลุ่ม	จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด
1	ภาคกลางตอนบน 1	นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี	พระนครศรีอยุธยา
2	ภาคกลางตอนบน 2	ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง	ลพบุรี
3	ภาคกลางตอนกลาง	ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ	ฉะเชิงเทรา
4	ภาคกลางตอนล่าง 1	กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี	นครปฐม
5	ภาคกลางตอนล่าง 2	ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม	เพชรบุรี
6	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	สุราษฎร์ธานี
7	ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง	ภูเก็ต
8	ภาคใต้ชายแดน	สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส	สงขลา
9	ภาคตะวันออก	จันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด	ชลบุรี
10	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนบน 1	หนองคาย เลย อุดรธานี หนองบัวลำภู	อุดรธานี
11	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนบน 2	นครพนม มุกดาหาร สกลนคร	สกลนคร
12	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนกลาง	ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์	ขอนแก่น
13	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนล่าง 1	สุรินทร์ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ	นครราชสีมา
14	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนล่าง 2	อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี	อุบลราชธานี
15	ภาคเหนือตอนบน 1	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน	เชียงใหม่
16	ภาคเหนือตอนบน 2	น่าน พะเยา เชียงราย แพร่	เชียงราย
17	ภาคเหนือตอนล่าง 1	ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์	พิษณุโลก
18	ภาคเหนือตอนล่าง 2	กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี	นครสวรรค์

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 มีมติเห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดดังกล่าวตามที่ ก.พ.ร. เสนอ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ (ตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2551) ซึ่งภายใต้พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวในมาตรา 26 ได้วางแนวทางการบริหารจัดการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และในการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ซึ่ง ก.น.จ. ในการประชุมเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 มีมติให้มีการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 ข้างต้น และได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (เล่ม 126 ตอนพิเศษ 28 ง วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552) โดยในส่วนของหัวหน้ากลุ่มจังหวัดทั้ง 17 กลุ่มจังหวัด จะเป็นไปตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดคือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด ยกเว้นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ ก.น.จ. กำหนดให้ ผอ.ศอ.บต. ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัด¹

ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ขึ้นใหม่ ซึ่งเดิมประกอบด้วย จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู โดยเพิ่มจังหวัดบึงกาฬในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2554 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 128 ตอนพิเศษ 51 ง วันที่ 3 พฤษภาคม 2554) ดูข้อมูลกลุ่มจังหวัดในปัจจุบันตามภาพที่ 2

¹ ก.น.จ. ในการประชุมเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2555 มีมติกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัด

ภาพที่ 2: การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด

บทที่ 3

ระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ อาจจำแนกได้เป็น 2 ช่วง คือ 1) ช่วงก่อนที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ และ 2) ช่วงภายหลังจากที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ก. ช่วงก่อนที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ (กรกฎาคม 2546 – 30 ธันวาคม 2551)

จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 ให้ทุกกลุ่มจังหวัดทั้ง 19 กลุ่ม ไปดำเนินการเพิ่มเติมโดยให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้มีความชัดเจน ว่าภารกิจเรื่องใดจะมอบหมายให้ภาคเอกชนหรือภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการ และควรมีการตั้งทีมงาน (Task force) ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ประสานงานในระดับจังหวัด รวมทั้งเพื่อพิจารณาความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ระหว่างกลุ่มจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกันและในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกัน พบว่า ในทางปฏิบัติแต่ละจังหวัดได้มีการบริหารจัดการภายในกลุ่มจังหวัด โดยใช้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)² เป็นกลไกในการบริหารจัดการ โดยจัดประชุมคณะกรรมการบริหารทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และให้ภาคเอกชน NGO ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดจะประชุมและตกลงให้มีจังหวัดเป็นจังหวัดที่รับผิดชอบ ทำหน้าที่เป็นจังหวัดประธานกลุ่มรับผิดชอบในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด จัดตั้งคณะทำงานในส่วนที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดรับผิดชอบในแต่ละด้าน การบริหารงานเป็นแบบไม่เป็นทางการทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ โดยให้ทุกจังหวัดมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัด การบริหารงานภายในกลุ่มจังหวัด มีการประชุมหน่วยที่เกี่ยวข้อง (เจ้าภาพ) ทุกจังหวัดปรึกษาหารือ หาข้อยุติ แบ่งภารกิจ และดำเนินการตามข้อตกลงของการประชุม โดยยึดยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดเป็นตัวชี้ที่ทางการดำเนินงานให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในระยะต่อมาจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.)³ ทุกกลุ่มแล้ว ในทางปฏิบัติก็พบว่า กกจ. มีข้อจำกัดที่ขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง มีลักษณะเป็นองค์กรเชิงนโยบายและเชิงกำกับติดตามผลมากกว่า ในการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดในทางปฏิบัติยังไม่มีระบบการทำงานกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาใช้การประชุมปรึกษาหารือกัน หรือในรูปคณะกรรมการร่วมของแต่ละจังหวัด แล้วแบ่งงานกันทำตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด (Strategic Issue) ที่จังหวัดรับผิดชอบหรือเป็นเจ้าภาพ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ไม่มีเจ้าภาพที่ชัดเจน เพราะไม่มีกลไกกลางในการดำเนินงาน ที่ผ่านมามักจะฝากงานกลุ่มจังหวัดไว้กับจังหวัดที่เป็น

² กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546 ข้อ 16 ปัจจุบันได้ยกเลิกระเบียบนี้แล้ว

³ กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546 ข้อ 13 ปัจจุบันได้ยกเลิกระเบียบนี้แล้ว

แกนกลางของกลุ่มจังหวัดนั้นๆ ซึ่งบางครั้งก็ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก เพราะจังหวัดที่เป็นแกนกลางของกลุ่มจังหวัดก็ต้องพะวงกับการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการตามยุทธศาสตร์จังหวัดของตนด้วยเช่นกัน และบางครั้งระยะทางระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดก็เป็นอุปสรรคต่อการประชุมติดต่อประสานงานหรือการบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัด

ต่อมาคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2550 ได้มีมติเห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รวมทั้งอนุมัติให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดโดยกำหนดไว้ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นหน่วยงานในการประสาน เชื่อมโยง และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลรวมทั้งการทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการแผนพัฒนาและงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัดและให้ทดลองดำเนินงานใน 10 กลุ่มจังหวัดตามที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 กำหนดให้ทดลองนำร่องจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีโครงสร้างและภารกิจของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ดังภาพที่ 3 และ 4

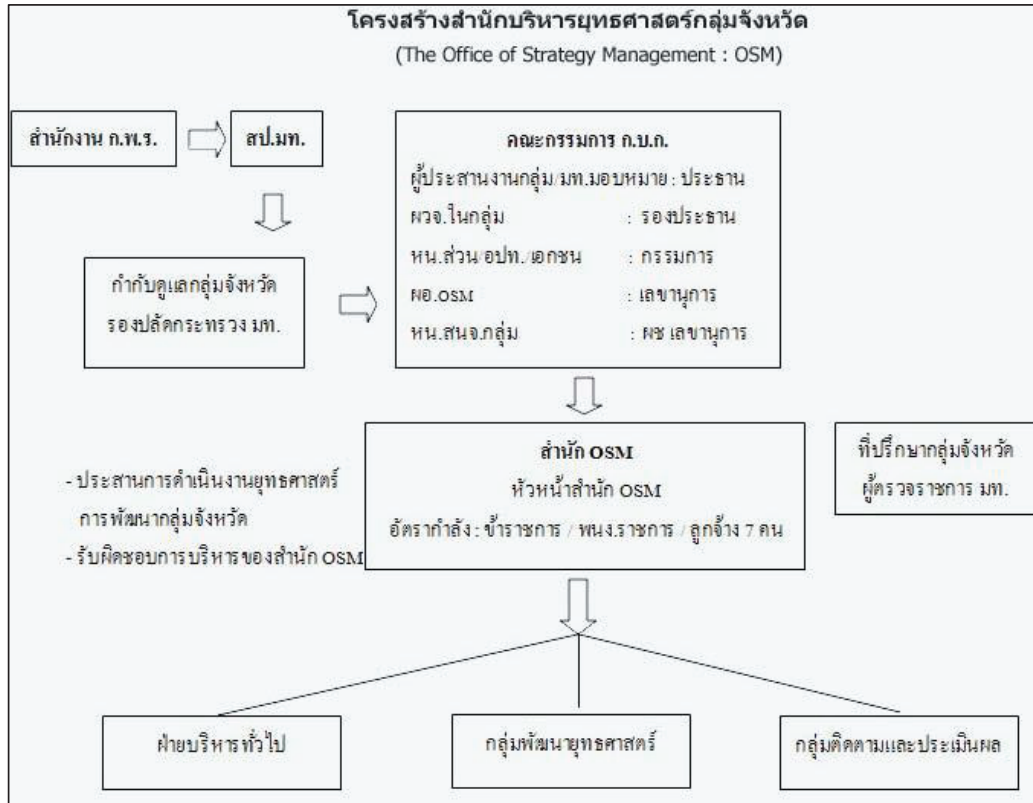

ภาพที่ 3: โครงสร้างสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

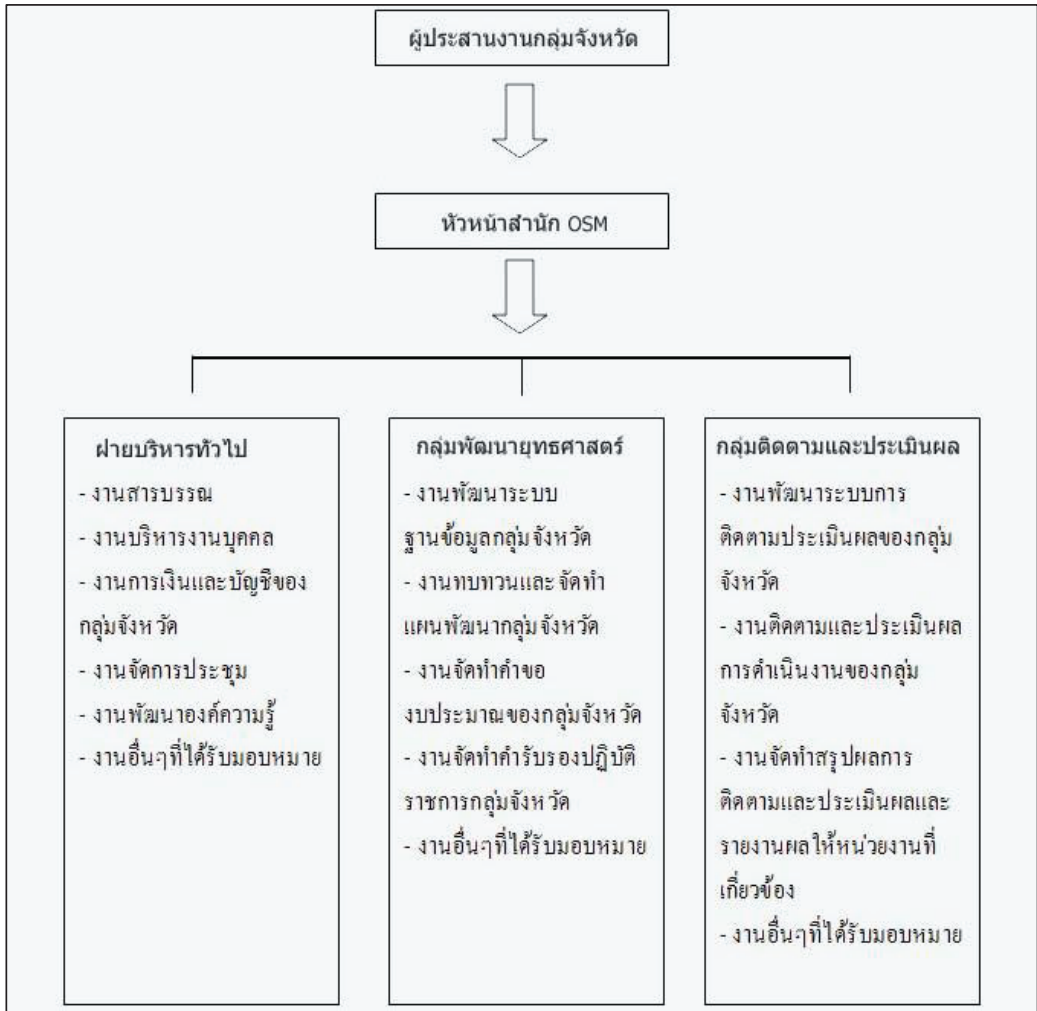

ภาพที่ 4: ภารกิจของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ 110/2551 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2551 ให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดขึ้น เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่รายงานตรงต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย และอยู่ในบังคับบัญชาของผู้ประสานกลุ่มจังหวัด โดยในระยะเริ่มต้น ได้จัดกรอบอัตรากำลังที่ปฏิบัติงานในสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด จำนวนไม่เกิน 7 อัตรา (ข้าราชการ จำนวน 4 อัตรา และพนักงานราชการ 3 อัตรา) รวมทั้งได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ 260/2551 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2551 มอบหมายเจ้าหน้าที่ระดับ 6-7 ไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดนาร่อง 10 กลุ่มจังหวัด และมอบหมายให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 10 แห่ง ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดอีกหน้าที่หนึ่ง สำหรับกลุ่มจังหวัดอีก 8 กลุ่มจังหวัด ให้จัดเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดหรือจากหน่วยงานอื่น หรือลูกจ้างวุฒิปริญญาโท 2 อัตรา ปริญญาตรี 1 อัตราปฏิบัติงานไปก่อน โดยมีโครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบดังภาพที่ 5 และ 6

ภาพที่ 5: โครงสร้างสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ภาพที่ 6: หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ข. ช่วงภายหลังจากที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ (31 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป)

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ได้รับการบัญญัติขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

มาตรา 52 วรรคสาม กำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณโดยตรงได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา 53/1 กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จำนวนและวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา 53/2 กำหนดให้นำความในมาตรา 53/1 มาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

ภายใต้พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและระบบในการบริหารงาน นโยบายหลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปี กำหนดวิธีการจัดทำและวิธีบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการกำกับและติดตามการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยอาจสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกา ดังนี้

1. กลไกการบริหารงานกลุ่มจังหวัด

ในกลุ่มจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) คณะหนึ่ง ประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มจังหวัดตามมาตรา 26 เป็นประธานกรรมการ⁴ ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ โดยมีกรรมการ ประกอบด้วย 1) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละไม่เกินสองคนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง 2) นายกองคํารบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด 3) นายกเทศมนตรีในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน 4) นายกองคํารบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน 5) ผู้แทนภาคประชาสังคม 6) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ จังหวัดใดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นกรรมการด้วย

สำหรับกรรมการและเลขานุการ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่ง⁵ เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

⁴ หมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ประสาน เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

⁵ ปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

อำนาจหน้าที่ของ ก.บ.ก.

- (1) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัด เป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด
- (2) จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา 19 เพื่อรับฟังความคิดเห็น
- (3) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจ เอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัดเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน
- (4) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติ ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดและคำของบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.
- (5) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.
- (6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

2. ระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ก.น.จ. ในการประชุมเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 ได้กำหนดนโยบายและระบบในการ บริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เน้นในการบูรณาการ และการประสานเชื่อมโยงการทำงาน ระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะในส่วนของการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ มีสาระสำคัญ ดังนี้

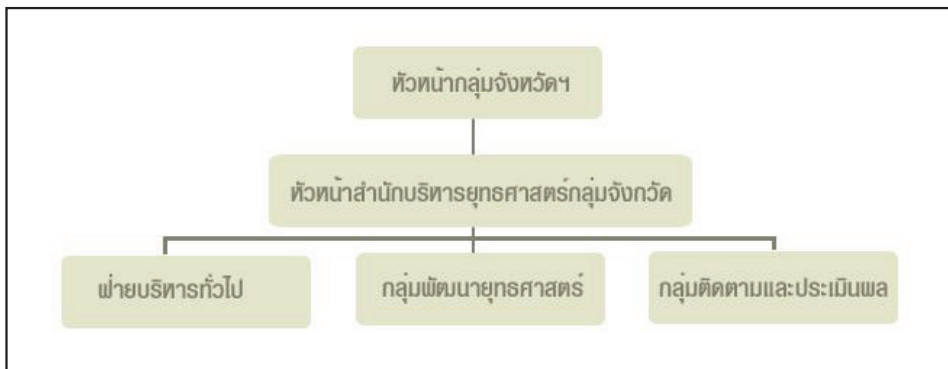
- 1) ให้กลุ่มจังหวัดริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ โดยนำปัญหาและความต้องการ ของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่ม จังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค
- 2) เพื่อให้การบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัด มีหน้าที่
 - 2.1) ประสาน เร่งรัด ติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด โดยผ่านช่องทางการดำเนินงาน ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
 - 2.2) บูรณาการในการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ในกลุ่มจังหวัด โดยประสานเชื่อมโยงการ ดำเนินการกับผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดจนภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกลุ่มจังหวัดนั้น ๆ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่
 - 2.3) รายงานสภาพปัญหาที่มีอยู่ในกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่กลุ่มจังหวัดไม่ สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เพื่อขอรับข้อวินิจฉัยสั่งการ และแก้ไขปัญหาจากรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ได้รับมอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคในเขตพื้นที่

ตรวจราชการนั้นๆ ตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

3) เพื่อให้การปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลสัมฤทธิ์ให้กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด⁶ (Office of Strategy Management: OSM) เป็นหน่วยงานขนาดเล็กที่มีความคล่องตัวสูง และมีระบบการบริหารที่แยกจากสำนักงานจังหวัด โดย

3.1) ให้มีบทบาทในการเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ถ่ายทอดเป้าหมายระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่เป้าหมายในระดับจังหวัด ริเริ่มให้มีการทบทวนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดพร้อมทั้งผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ บริหารการวัดผลการดำเนินงาน และบูรณาการแผนงาน โครงการ งบประมาณและบุคลากรของกลุ่มจังหวัด

ปัจจุบันสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างตามภาพที่ 7

ภาพที่ 7: โครงสร้างสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

3.2) สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดอาจใช้วิธีการ “จัดจ้างที่ปรึกษา” จากมหาวิทยาลัยหรือบริษัทที่ปรึกษาที่มีองค์ความรู้ แนวคิด เทคนิคใหม่ๆ มาดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ตามความต้องการของกลุ่มจังหวัด

4) ให้ส่วนราชการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดสนับสนุนบุคลากรมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดร้องขอ

⁶ ปัจจุบันมีการจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดครบทั้ง 18 แห่ง และกระทรวงมหาดไทยได้เสนอขอจัดตั้งอย่างเป็นทางการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา

3. การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด

เนื่องจากกลุ่มจังหวัดไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว ก.น.จ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัดไว้⁷ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1) การบริหารงบประมาณรายจ่ายของกลุ่มจังหวัดให้เป็นไปตามระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

2) การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของกลุ่มจังหวัดให้ดำเนินการ ดังนี้

2.1) โครงการที่ดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัดใด ให้กลุ่มจังหวัดเจ้าของงบประมาณ มอบหมายให้จังหวัดนั้นในฐานะที่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นผู้เบิกเงินในนามกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

2.2) โครงการที่ดำเนินการในเขตพื้นที่คาบเกี่ยวกันตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป ให้กลุ่มจังหวัดเจ้าของงบประมาณมอบหมายให้จังหวัดซึ่งเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดในฐานะที่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณนั้นเป็นผู้เบิกเงินในนามกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

นอกจากนี้ ก.น.จ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรียังได้กำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการพัสดุและจัดทำนิติกรรมสัญญาของกลุ่มจังหวัดไว้⁸ สรุปลักษณะสำคัญคือ กรณีโครงการที่ดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัดใด ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดเจ้าของงบประมาณมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ดำเนินการแทนกลุ่มจังหวัดได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนกรณีโครงการที่ดำเนินการในเขตพื้นที่คาบเกี่ยวกันตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดเจ้าของงบประมาณมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดดำเนินการแทนกลุ่มจังหวัดได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในการจัดทำนิติกรรมสัญญา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบอำนาจเป็นผู้ลงนามในนิติกรรมสัญญาในฐานะเป็นหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด

⁷ ประกาศ ก.น.จ. เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2552 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนพิเศษ 145 ง วันที่ 1 ตุลาคม 2552)

⁸ ประกาศ ก.น.จ. เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพัสดุและจัดทำนิติกรรมสัญญาของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 29 ง วันที่ 5 มีนาคม 2553)

ข. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาค

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๓/๑ และมาตรา ๓๑/๑๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ในเรื่องใดสมควรที่ส่วนราชการใดจะปฏิบัติเมื่อใด และจะต้องมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอแนะของ ก.พ.ร.

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหาร แต่ไม่รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา

“ข้าราชการ” หมายความว่า รวมถึงพนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

- (๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- (๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๒

การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

มาตรา ๗ การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการ ที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ

มาตรา ๘ ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดภารกิจของรัฐและส่วนราชการต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐและนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา

(๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วน ทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน ในกรณีที่ภารกิจใดจะมีผลกระทบต่อประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนหรือชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจาก ภารกิจนั้น

(๔) ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะต้องคอยรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของสังคม โดยรวมและประชาชนผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้มีการปรับปรุง วิธีปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

(๕) ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินการ ให้ส่วนราชการดำเนินการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคนั้นโดยเร็ว ในกรณีที่ปัญหาหรืออุปสรรคนั้นเกิดขึ้นจากส่วนราชการอื่นหรือระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงโดยเร็วต่อไป และให้แจ้ง ก.พ.ร. ทราบด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการกำหนดวิธีปฏิบัติให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละเรื่อง ทั้งนี้ ก.พ.ร. จะกำหนดแนวทางการดำเนินการทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรานี้ด้วย ก็ได้

หมวด ๓

การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มาตรา ๕ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติการไว้เป็นการล่วงหน้า

(๒) การกำหนดแผนปฏิบัติการของส่วนราชการตาม (๑) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ

(๓) ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด

(๔) ในกรณีที่การปฏิบัติการ หรือการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแผนปฏิบัติการให้เหมาะสม

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่การกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

ให้ส่วนราชการมีหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารราชการแบบบูรณาการในจังหวัดหรือในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายได้ครบถ้วนตามความจำเป็นและบริหารราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๑ ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ก.พ.ร. อาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการกำกับการปฏิบัติราชการ โดยวิธีการจัดทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือโดยวิธีการอื่นใด เพื่อแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีแผนการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรี

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ ร่วมกันจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี และส่วนราชการ ที่จะต้องดำเนินการจัดทำภารกิจให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินนั้น

มาตรา ๑๔ ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓ ให้จัดทำเป็นแผนสี่ปี โดยนำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่างๆ ที่จะต้องใช้ระยะเวลาการดำเนินการ และการติดตามประเมินผล

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการประกาศใช้บังคับแผนการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนนิติบัญญัติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีขึ้นใหม่หรือกฎหมายที่ต้องการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก ให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนราชการผู้รับผิดชอบ และระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ

แผนนิติบัญญัตินั้นเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอแล้ว ให้มีผลผูกพันส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำแผนนิติบัญญัติเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓

ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้จ่าย เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบ

เมื่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการใดตามวรรคสองแล้ว ให้สำนักงานงบประมาณดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในแต่ละภารกิจตามแผนปฏิบัติราชการดังกล่าว

ในกรณีที่ส่วนราชการมิได้เสนอแผนปฏิบัติราชการในภารกิจใดหรือภารกิจใดไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี มิให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณสำหรับภารกิจนั้น

เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ส่วนราชการจัดทำรายงานแสดงผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณกำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการเพื่อรองรับงบประมาณ ให้สำนักงบประมาณและ ก.พ.ร. ร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติราชการตามมาตรา ๑๖ ให้สามารถใช้ได้กับแผนปฏิบัติราชการที่ต้องจัดทำตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เพิ่มภาระงานในการจัดทำแผนจนเกินสมควร

มาตรา ๑๘ เมื่อมีการกำหนดงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการใดแล้ว การโอนงบประมาณจากภารกิจหนึ่งตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการไปดำเนินการอย่างอื่น ซึ่งมีผลทำให้ภารกิจเดิมไม่บรรลุเป้าหมายหรือนำไปใช้ในภารกิจใหม่ที่มีได้กำหนดในแผนปฏิบัติราชการ จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ปรับแผนปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกันแล้ว

การปรับแผนปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่งานหรือภารกิจใดไม่อาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ต่อไปได้ หรือหมดความจำเป็นหรือไม่เป็นประโยชน์ หรือหากดำเนินการต่อไปจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น หรือมีความจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการ

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ปรับแผนปฏิบัติราชการแล้ว ให้ดำเนินการแก้ไขแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกันด้วย

มาตรา ๑๙ เมื่อนายกรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่สรุปผลการปฏิบัติราชการและให้ข้อมูลต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ตามที่นายกรัฐมนตรีคนใหม่สั่งการ ทั้งนี้ เพื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

หมวด ๔

การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพ

และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

มาตรา ๒๐ เพื่อให้การปฏิบัติราชการภายในส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ส่วนราชการกำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการ และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละงานหรือโครงการ และต้องเผยแพร่ให้ข้าราชการและประชาชนทราบทั่วกันด้วย

มาตรา ๒๑ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีต้นทุนในงานบริการสาธารณะแต่ละประเภทขึ้น ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ให้ส่วนราชการคำนวณรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ส่วนราชการนั้นตามระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด และรายงานให้สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ

ในกรณีที่รายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะใดของส่วนราชการใดสูงกว่ารายจ่ายต่อหน่วย ของงานบริการสาธารณะประเภทและคุณภาพเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันของส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการนั้น จัดทำแผนการลดรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะดังกล่าวเสนอสำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ และถ้ามิได้มีข้อทักท้วงประการใดภายในสิบห้าวันก็ให้ส่วนราชการดังกล่าวถือปฏิบัติ ตามแผนการลดรายจ่ายนั้นต่อไปได้

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนัก งบประมาณร่วมกันจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจของรัฐที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีสำหรับเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรจะได้ดำเนินการต่อไปหรือ ยุบเลิก และเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งงบประมาณของส่วนราชการในปีต่อไป ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในการประเมินความคุ้มค่าตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภทและสภาพของแต่ละภารกิจ ความเป็นไปได้ของภารกิจหรือโครงการที่ดำเนินการ ประโยชน์ที่รัฐและประชาชนจะพึงได้และรายจ่ายที่ต้อง เสียไปก่อนและหลังที่ส่วนราชการดำเนินการด้วย

ความคุ้มค่าตามมาตรานี้ ให้หมายความถึงประโยชน์หรือผลเสียทางสังคม และประโยชน์หรือ ผลเสียอื่น ซึ่งไม่อาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ด้วย

มาตรา ๒๓ ในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผยและเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน

ในกรณีที่วัตถุประสงค์ในการใช้เป็นเหตุให้ต้องคำนึงถึงคุณภาพและการดูแลรักษาเป็นสำคัญ ให้สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องถือราคาต่ำสุดในการเสนอซื้อหรือจ้างเสมอไป

ให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่ดูแลระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ส่วนราชการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติภารกิจใด หากส่วนราชการจำเป็นต้องได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบจากส่วนราชการอื่นตามที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนด ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบดังกล่าว แจ้งผลการพิจารณาให้ส่วนราชการที่ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่เรื่องใดมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนด ขั้นตอนการปฏิบัติไว้ และขั้นตอนการปฏิบัตินั้นต้องใช้ระยะเวลาเกินสิบห้าวัน ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบ ประกาศกำหนดระยะเวลาการพิจารณาไว้ให้ส่วนราชการอื่นทราบ

ส่วนราชการใดที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบ มิได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากเกิดความเสียหายใดขึ้น ให้ถือว่าข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องและหัวหน้าส่วนราชการนั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความล่าช้าไม่ได้เกิดขึ้นจากความผิดของตน

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาใดๆ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่รับผิดชอบในปัญหานั้นๆ จะต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยเร็ว การตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาวินิจฉัย ให้ดำเนินการได้เท่าที่จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ในการพิจารณาเรื่องใดๆ โดยคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการผูกพันส่วนราชการซึ่งมีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แม้ว่าในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนั้นผู้แทนของส่วนราชการที่เป็นกรรมการจะได้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยก็ตาม ถ้ามีความเห็นแตกต่างกันสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นของกรรมการฝ่ายข้างน้อยไว้ให้ปรากฏในเรื่องนั้นด้วย

ความผูกพันที่กำหนดไว้ในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการวินิจฉัยในปัญหาด้านกฎหมาย

มาตรา ๒๖ การส่งราชการโดยปกติให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา มีความจำเป็นที่ไม่อาจส่งเป็นลายลักษณ์อักษรในขณะนั้น จะส่งราชการด้วยวาจาก็ได้ แต่ให้ผู้รับคำสั่งนั้นบันทึกคำสั่งด้วยวาจาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและเมื่อได้ปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว ให้บันทึกรายงานให้ผู้ส่งราชการทราบ ในบันทึกให้อ้างอิงคำสั่งด้วยวาจาไว้ด้วย

หมวด ๕
การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

มาตรา ๒๗ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นใดของผู้ดำรงตำแหน่งให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ในการกระจายอำนาจการตัดสินใจดังกล่าวต้องมุ่งผลให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการบริการประชาชน

เมื่อได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ส่วนราชการกำหนดหลักเกณฑ์ การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบ อำนาจไว้ด้วย หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่สร้างขั้นตอนหรือการกลั่นกรองงานที่ไม่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการ ในกรณี หากสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมแล้วจะเป็นการลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดค่าใช้จ่าย รวมทั้งไม่เกิดผลเสียหายแก่ราชการ ให้ส่วนราชการดำเนินการ ให้ข้าราชการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามความเหมาะสมและกำลังเงินงบประมาณ

เมื่อส่วนราชการใดได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามวรรคหนึ่ง หรือได้มีการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามวรรคสองแล้ว ให้ส่วนราชการนั้นเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามมาตรา ๒๗ ก.พ.ร. ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือแนวทางในการกระจายอำนาจ การตัดสินใจ ความรับผิดชอบระหว่างผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ และการลดขั้นตอนในการปฏิบัติ ราชการให้ส่วนราชการถือปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือการติดต่อประสานงาน ระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการแต่ละแห่งจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการ รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนเปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการของส่วนราชการและในระบบ เครื่องข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบได้

มาตรา ๓๐ ในกระทรวงหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่จะต้องจัดให้ส่วนราชการภายใน กระทรวงที่รับผิดชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการประชาชนร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อ สอบถาม ขอทราบข้อมูล ขออนุญาต หรือขออนุมัติในเรื่องใดๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ในกระทรวงเดียวกัน โดยติดต่อเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

มาตรา ๓๑ ในศูนย์บริการร่วมตามมาตรา ๓๐ ให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่รับเรื่องราวต่างๆ และดำเนินการส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้มีข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของทุกส่วนราชการในกระทรวง รวมทั้งแบบคำขอต่างๆ ไว้ให้พร้อมที่จะบริการประชาชนได้ ณ ศูนย์บริการร่วม

ให้เป็นหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดพิมพ์รายละเอียดของเอกสารหลักฐานที่ประชาชนจะต้องจัดทำมาในการขออนุมัติหรือขออนุญาตในแต่ละเรื่องมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการร่วม และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการร่วมที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนที่มาติดต่อได้ทราบในครั้งแรกที่มาติดต่อ และตรวจสอบว่าเอกสารหลักฐานที่เป็นดังกล่าวนั้นประชาชนได้ยื่นมาครบถ้วนหรือไม่ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการในเรื่องนั้น

ในการยื่นคำร้องหรือคำขอต่อศูนย์บริการร่วมตามมาตรา ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการยื่นต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือกฎแล้ว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายหรือกฎในเรื่องใด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ ก.พ.ร. ทราบ เพื่อดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายหรือกฎนั้นต่อไป

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ จัดให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการบริการประชาชนในเรื่องเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน ในจังหวัด อำเภอ หรือกิ่งอำเภอนั้น ร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วมไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือสถานที่อื่นตามที่เห็นสมควร โดยประกาศให้ประชาชนทราบ และให้นำความในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๖

การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ

มาตรา ๓๓ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็นหรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยคำนึงถึงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของคณะรัฐมนตรี กำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจและสถานการณ์อื่นประกอบกัน

กำหนดเวลาในการจัดให้มีการทบทวนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ร. กำหนด

ในกรณีที่ส่วนราชการเห็นควรยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ ให้ส่วนราชการดำเนินการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ โครงสร้าง และอัตรากำลัง ของส่วนราชการให้สอดคล้องกัน และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่าภารกิจของรัฐที่ส่วนราชการได้รับผิดชอบดำเนินการอยู่สมควรเปลี่ยนแปลง ยกเลิก หรือเพิ่มเติม ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ให้ส่วนราชการนั้นดำเนินการปรับปรุงภารกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลัง ของส่วนราชการนั้นให้สอดคล้องกัน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการยุบเลิก โอน หรือรวมส่วนราชการใดทั้งหมดหรือบางส่วน ห้ามมิให้จัดตั้งส่วนราชการที่มีภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ที่มีลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับส่วนราชการดังกล่าวขึ้นอีก เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และมีเหตุผลจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน และโดยได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ.ร.

มาตรา ๓๕ ส่วนราชการมีหน้าที่สำรวจ ตรวจสอบ และทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศขึ้นใหม่ ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ หรือสอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็วและลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชน มาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการใด ไม่สอดคล้องหรือเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการหรือการดำรงชีวิตของประชาชน หรือก่อให้เกิดภาระหรือความยุ่งยากต่อประชาชนเกินสมควร ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอแนะต่อส่วนราชการนั้นเพื่อดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกโดยเร็วต่อไป

ในกรณีที่ส่วนราชการที่ได้รับการเสนอแนะไม่เห็นชอบด้วยกับคำเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

หมวด ๗

การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใด และ ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้นมีลักษณะที่สามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ แต่ ก.พ.ร. เห็นว่าเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องตรวจสอบให้ข้าราชการปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๘ เมื่อส่วนราชการใดได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวันหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๙ ให้ส่วนราชการจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะสามารถติดต่อสอบถามหรือขอข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

ระบบเครือข่ายสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำในระบบเดียวกับที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดให้มีขึ้นตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๔๐ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่ประชาชนในการติดต่อกับส่วนราชการทุกแห่ง ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศกลางขึ้น

ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่อาจจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการได้อาจร้องขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินการจัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการดังกล่าวก็ได้ ในการนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะขอให้ส่วนราชการให้ความช่วยเหลือด้านบุคลากร ค่าใช้จ่าย และข้อมูลในการดำเนินการก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ส่วนราชการได้รับคำร้องเรียน เสนอแนะ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการ อุปสรรค ความยุ่งยาก หรือปัญหาอื่นใดจากบุคคลใด โดยมีข้อมูลและสาระตามสมควร ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องพิจารณาดำเนินการให้ลุล่วงไป และในกรณีที่มิที่อยู่ของบุคคลนั้น ให้แจ้งให้บุคคลนั้นทราบผลการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ อาจแจ้งให้ทราบผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการด้วยก็ได้

ในกรณีการแจ้งผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ มิให้เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ของผู้ร้องเรียน เสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น

มาตรา ๕๒ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกรวดเร็ว ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการอื่น มีหน้าที่ตรวจสอบว่ากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้น เป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน หรือความล่าช้า ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่นหรือไม่ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็วต่อไป

ในกรณีที่ได้รับการร้องเรียนหรือเสนอแนะจากข้าราชการหรือส่วนราชการอื่นในเรื่องใด ให้ส่วนราชการที่ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นพิจารณาโดยทันที และในกรณีที่เห็นว่าการร้องเรียนหรือเสนอแนะนั้นเกิดจากความเข้าใจผิดหรือความไม่เข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ให้ชี้แจงให้ผู้ร้องเรียนหรือเสนอแนะทราบภายในสิบห้าวัน

การร้องเรียนหรือเสนอแนะตามวรรคสอง จะแจ้งผ่าน ก.พ.ร. ก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ.ร. เห็นว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศใดมีลักษณะตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ.ร. แจ้งให้ส่วนราชการที่ออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิก ต่อไปโดยเร็ว

มาตรา ๕๓ การปฏิบัติราชการในเรื่องใดๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น

มาตรา ๕๔ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบหรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง

ในการจัดทำสัญญาจัดซื้อหรือจัดจ้าง ห้ามมิให้มีข้อความหรือข้อตกลงห้ามมิให้เปิดเผยข้อความหรือข้อตกลงในสัญญาดังกล่าว เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการคุ้มครองความลับทางราชการ หรือในส่วนที่เป็นความลับทางการค้า

หมวด ๘

การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๕ นอกจากการจัดให้มีการประเมินผลตามมาตรา ๕ (๓) แล้ว ให้ส่วนราชการจัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่าในภารกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.พ.ร. กำหนด

มาตรา ๔๖ ส่วนราชการอาจจัดให้มีการประเมินภาพรวมของผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับหรือหน่วยงานในส่วนราชการก็ได้ ทั้งนี้ การประเมินดังกล่าวต้องกระทำเป็นความลับและเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความสามัคคีของข้าราชการ

มาตรา ๔๗ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ส่วนราชการประเมินโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวของข้าราชการผู้นั้นในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโยชน์และผลสัมฤทธิ์ที่หน่วยงานที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดได้รับจากการปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นั้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ส่วนราชการใดดำเนินการให้บริการที่มีคุณภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชน ให้ ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรเงินเพิ่มพิเศษเป็นบำเหน็จความชอบแก่ส่วนราชการหรือให้ส่วนราชการใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายของส่วนราชการนั้น เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือจัดสรรเป็นรางวัลให้ข้าราชการในสังกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๙ เมื่อส่วนราชการใดได้ดำเนินงานไปตามเป้าหมาย สามารถเพิ่มผลงานและผลสัมฤทธิ์โดยไม่เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายและคุ้มค่าต่อภารกิจของรัฐหรือสามารถดำเนินการตามแผนการลดค่าใช้จ่ายต่อหน่วยได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ร. กำหนด ให้ ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรเงินรางวัลการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ส่วนราชการนั้น หรือให้ส่วนราชการใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายของส่วนราชการนั้น เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือจัดสรรเป็นรางวัลให้ข้าราชการในสังกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๕
บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๐ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ก.พ.ร. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อาจกำหนดให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติตามใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ รวมทั้งกำหนดมาตรการอื่นเพิ่มเติมจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนงานในเรื่องใด และมีกฎหมายฉบับอื่นกำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนงานในเรื่องเดียวกันทั้งหมดหรือบางส่วน เมื่อส่วนราชการได้จัดทำแผนงานตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งแล้วให้ถือว่าส่วนราชการนั้นได้จัดทำแผนตามพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยแล้ว

มาตรา ๕๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้ โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติ ในหมวด ๕ และหมวด ๗

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยดูแลและให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๓ ให้องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีที่ ก.พ.ร. เห็นว่าองค์การมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจใดไม่จัดให้มีหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกานี้ ให้แจ้งรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลองค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อพิจารณาสั่งการให้องค์การมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจนั้นดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มีการปฏิรูประบบราชการ เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการนี้ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น และประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ และเนื่องจากมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการมอบอำนาจ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“มอบอำนาจ” หมายความว่า การที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด เว้นแต่การอนุญาตตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใด ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน

“ผู้มอบอำนาจ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการ ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นใด

“ผู้รับมอบอำนาจ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำรงตำแหน่ง ที่มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

“ศูนย์บริการร่วม” หมายความว่า หน่วยงานที่รวมงานบริการของส่วนราชการเดียวกันหรือ ต่างส่วนราชการมาปฏิบัติราชการร่วมกันในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการและ ประชาชน

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การมอบอำนาจต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๒) ความคุ้มค่า ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

(๓) การกระจายอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบที่เหมาะสม

(๔) ไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจ และไม่ต้องผ่านการพิจารณา ของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากเกินความจำเป็น

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้มอบอำนาจอาจวาง แนวทางหรือกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติราชการเพิ่มเติมในเรื่องการมอบอำนาจ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชกฤษฎีกานี้ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ต้องมีการใช้อำนาจที่มอบอำนาจ ไปนั้นก็ได้

มาตรา ๖ ในการมอบอำนาจ ผู้มอบอำนาจอาจมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่อยู่ในอำนาจหน้าที่การปฏิบัติราชการของผู้มอบอำนาจ เพื่อให้ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติราชการแทนในเรื่องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจตามมาตรา ๕ และคำนึงถึงขีดความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจ เว้นแต่เป็นเรื่องใดตามกรณีดังต่อไปนี้ ผู้มอบอำนาจอาจไม่มอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวก็ได้

- (๑) เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้
- (๒) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ
- (๓) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
- (๔) เป็นเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการมอบอำนาจในการทำนิติกรรมสัญญาฟ้องคดี และดำเนินคดีด้วย

ในกรณีที่การดำเนินการในเรื่องใดที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ต้องมีการมอบอำนาจ ให้ดำเนินการมอบอำนาจตามนั้น โดยจะยกความในมาตรานี้ขึ้นอ้างเพื่อไม่มอบอำนาจไม่ได้

มาตรา ๗ ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- (๒) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและการรายงานผลการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- (๓) กำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- (๔) จัดทำบัญชีการมอบอำนาจเสนอผู้บังคับบัญชา

เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ หรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น โดยตรงก็ได้

มาตรา ๘ การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้มอบอำนาจ
- (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ
- (๓) อำนาจที่มอบ รวมทั้งอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจด้วยก็ได้

มาตรา ๘ การมอบอำนาจย่อมมีผลครบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติราชการแทน ผู้รับมอบอำนาจอาจดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจนั้นตามที่เห็นสมควร แต่ต้องใช้อำนาจที่มอบให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการมอบอำนาจหรือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจในเรื่องนั้น รวมทั้งต้องจัดทำรายงานผลการใช้อำนาจดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลและติดตามตรวจสอบการมอบอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) แนะนำให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขการมอบอำนาจให้ถูกต้อง

(๒) กำหนดให้ส่วนราชการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ทราบตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ ก.พ.ร. เป็นผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัยคำวินิจฉัยของ ก.พ.ร. ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการเรื่องใดที่ไม่อาจใช้หลักเกณฑ์การมอบอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้ ให้ ก.พ.ร. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในเรื่องนั้นไว้เป็นการเฉพาะ

หมวด ๒

การมอบอำนาจในกระทรวงเดียวกัน

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการในกระทรวง ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจของส่วนราชการในสังกัด ทั้งในกรณีการมอบอำนาจในส่วนราชการเดียวกันหรือการมอบอำนาจให้กับส่วนราชการอื่นที่อยู่ในสังกัดของกระทรวงเดียวกันได้

ในกรณีที่เห็นสมควร ก.พ.ร. อาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการมอบอำนาจของกระทรวง เพื่อให้ทุกกระทรวงปฏิบัติได้

มาตรา ๑๓ ในกระทรวงที่มีการแบ่งกลุ่มภารกิจซึ่งหัวหน้ากลุ่มภารกิจมีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงตามมาตรา ๒๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้หัวหน้า

กลุ่มภารกิจดำเนินการมอบอำนาจตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ โดยให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นปลัดกระทรวงของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีจัดให้มีการมอบอำนาจภายในกรมของตน เพื่อให้การปฏิบัติราชการมีการกระจายความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสมกับการกิจของรัฐแต่ละด้านหรือเพื่อประโยชน์ในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ในการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจภายในกรมตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเรื่องนั้นโดยตรง เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ หรือมีเหตุเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หัวหน้าส่วนราชการอาจจัดให้มีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เห็นสมควรเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและผู้มอบอำนาจเห็นว่าไม่สมควรมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แก่ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาเป็นผู้ใช้อำนาจผู้มอบอำนาจอาจมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นก็ได้ โดยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นส่วนราชการในกรมเดียวกัน ให้ทำความตกลงระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แล้วแจ้งการมอบอำนาจนั้น ให้อธิบดีทราบพร้อมด้วยเหตุผล

(๒) กรณีที่เป็นส่วนราชการที่มีได้สังกัดกรมเดียวกัน ให้ทำความตกลงระหว่างอธิบดีของกรมที่ผู้มอบอำนาจสังกัดและอธิบดีที่ผู้รับมอบอำนาจสังกัด แล้วแจ้งให้ปลัดกระทรวงทราบพร้อมด้วยเหตุผล

มาตรา ๑๖ ให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับกับส่วนราชการและหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือกรมที่เรียกชื่ออย่างอื่น ส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรีด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓

การมอบอำนาจให้แก่ส่วนราชการต่างกระทรวง

มาตรา ๑๗ ในการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการต่างกระทรวง เว้นแต่กรณีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามหมวด ๕ ให้กระทำได้เมื่อมีการทำบันทึกความตกลงระหว่างส่วนราชการที่มอบอำนาจและที่รับมอบอำนาจแล้ว และการมอบอำนาจนั้นต้องทำเป็นหนังสือ

บันทึกความตกลงตามวรรคหนึ่งต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการใช้อำนาจ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังนี้

- (๑) ขอบเขตอำนาจที่ได้มอบ
- (๒) แนวทาง นโยบาย และข้อสงวนของการใช้อำนาจ
- (๓) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อได้ในกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับกระบวนการใช้อำนาจ ให้ปลัดกระทรวงของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเป็นผู้ลงนามในบันทึกข้อตกลง ในกรณีที่เป็นการมอบอำนาจระหว่างกรมของแต่ละกระทรวง ให้อธิบดีของกรมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเป็นผู้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงด้วย

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนานำบันทึกความตกลงและหนังสือมอบอำนาจดังกล่าว ให้แก่ ก.พ.ร. ด้วย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือ ก.พ.ร. มีมติให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดระหว่างส่วนราชการต่างกระทรวง ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่มอบอำนาจให้เป็นไปตามนั้น โดยมีให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ถ้าคณะรัฐมนตรีหรือ ก.พ.ร. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจและการปฏิบัติราชการไว้อย่างใด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นด้วย

มาตรา ๑๙ ให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับกับส่วนราชการและหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือกรมที่เรียกชื่ออย่างอื่น ส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรีด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การมอบอำนาจให้แก่ศูนย์บริการร่วม

มาตรา ๒๐ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องมอบอำนาจทั้งปวงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกิจของศูนย์บริการร่วมนั้น ให้แก่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติในศูนย์บริการร่วม

อำนาจที่จะมอบและระยะเวลาในการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
หรือ ก.พ.ร. กำหนด โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหมวด ๒ และหมวด ๓

มาตรา ๒๑ ให้ศูนย์บริการร่วมจัดทำรายงานแสดงการมอบอำนาจตามมาตรา ๒๐ และปัญหา
อุปสรรคในการปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบอำนาจให้ ก.พ.ร. ทราบ ภายในเวลาที่ ก.พ.ร. กำหนด

หมวด ๕

การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๒ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่น
ที่ส่วนราชการใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด
หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องใดในเขตพื้นที่จังหวัด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น
หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้าม
เรื่องการมอบอำนาจไว้ ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในเขตพื้นที่
จังหวัดให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่
อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด
ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดรายงานต่อผู้มอบอำนาจเพื่อทราบด้วย

ให้นับความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย
ของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

มาตรา ๒๔ ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการ
ประจำจังหวัดดำเนินการมอบอำนาจให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๒๕ การใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัด
และของผู้ดำรงตำแหน่งใดในจังหวัด ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาค

มาตรา ๒๖ เมื่อมีการมอบอำนาจตามมาตรา ๒๓ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้รับมอบอำนาจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจนั้น และในกรณีที่เห็นว่าผู้รับมอบอำนาจได้ใช้อำนาจปฏิบัติราชการแทนโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจหรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการดังกล่าวไว้ก่อน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจในเรื่องนั้น โดยตรงก็ได้

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องที่ไม่อาจมอบอำนาจได้เนื่องจากเป็นกรณีตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจไม่มอบอำนาจนั้นก็ได้ แต่ต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจ พร้อมทั้งเหตุผลให้ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจทราบ ทั้งนี้ ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้นำข้อขัดแย้งนั้นเสนอ ก.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๒๔ ด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๖

การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ

มาตรา ๒๗ ส่วนราชการใดมีภารกิจที่ต้องดำเนินการในต่างประเทศ ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นมอบอำนาจทั้งปวงที่จะต้องดำเนินการในต่างประเทศนั้นให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทนและให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน

หมวด ๗

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน ให้ส่วนราชการซึ่งกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วางระเบียบการมอบอำนาจให้เหมาะสมกับภารกิจการบริการประชาชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว ประสิทธิภาพ และประหยัด ในการบริการประชาชน ตามแนวทางตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจและองค์กรมหาชนดำเนินการให้มีระเบียบว่าด้วยการมอบอำนาจให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ โดยจะกำหนดให้ระเบียบดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนด

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๕
ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ให้การใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจในเขตจังหวัดใดต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาจังหวัด
นั้นด้วยก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ การใดที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจที่เคยดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น
การมอบอำนาจที่ชอบตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้การมอบอำนาจในการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการอื่นใดที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น อาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการประสาน ติดตาม เร่งรัด ช่วยเหลือ และให้มีการกำกับติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค เพื่อให้สามารถแปลงนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และสนับสนุน ส่งเสริมระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของจังหวัดดำเนินการไปด้วยความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้โดยไม่มีอุปสรรคด้านกลไกการบริหารราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการ” หมายความว่า การตรวจราชการการขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรายงานเหตุการณ์และผลการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์ของชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์จังหวัด การประสานราชการเพื่อให้เกิดการบูรณาการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์จังหวัดไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม การเร่งรัด การติดตามผล การให้คำแนะนำช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ราชการในภูมิภาค”^๑ หมายความว่า ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และให้หมายความรวมถึงราชการบริหารส่วนกลาง และรัฐวิสาหกิจ ที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๑๓๗ ง/หน้า ๙/๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๗

^๒ ข้อ ๓ บทนิยามคำว่า “ราชการในภูมิภาค” แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหาร แต่ไม่รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รองนายกรัฐมนตรี”^๓ หมายความว่า รวมถึง รัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรีให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค เรียกโดยย่อว่า “กกก.” ประกอบด้วย

(๑) รองนายกรัฐมนตรี
ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) รองนายกรัฐมนตรีอื่นทุกคน	เป็นกรรมการ
(๓) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(๔) หัวหน้าผู้ตรวจราชการ
สำนักนายกรัฐมนตรี	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการ
ในภูมิภาค	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีภารกิจเกี่ยวกับการพิจารณาแนวทางการบริหารราชการร่วมกันของรองนายกรัฐมนตรีทุกคนให้การปฏิบัติราชการเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย และ

^๓ ข้อ ๓ บทนิยามคำว่า “รองนายกรัฐมนตรี” เพิ่มโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้ข้อยุติที่จะทำงานร่วมกันในทิศทางเดียวกัน เมื่อที่ประชุมมีข้อตกลงประการใด ถ้ากรณีนั้นอยู่ในอำนาจของนายกรัฐมนตรีที่จะปฏิบัติได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับมอบหมายสามารถนำไปปฏิบัติงานต่อไปได้ แต่ถ้ากรณีใดเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายและให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และมาตรการในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ส่งเสริมให้มีการบูรณาการการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระหว่างกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค

(๓) อำนาจการ ประสานงาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์จังหวัด แผนงาน และโครงการสำคัญตามนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนเสนอแนะและแก้ไขปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องเพื่อให้การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการสัมฤทธิ์ผล

(๔) รายงานผลการดำเนินการ ตลอดจนปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคที่คาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่หรือระหว่างกระทรวงในความรับผิดชอบของรองนายกรัฐมนตรีแต่ละคนต่อนายกรัฐมนตรี

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

(๖) ปฏิบัติงานอื่นตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานมีอำนาจออกหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐจัดส่งเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้หรือผู้แทนซึ่งมีอำนาจตัดสินใจแทนเข้าร่วมประชุมด้วยทุกครั้ง

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๔) เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๗) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๘) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองของรองนายกรัฐมนตรีทุกคน

(๙) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ข้อ ๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ตรวจราชการกระทรวง และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐซึ่งปฏิบัติราชการในจังหวัดเสนอข้อมูล อำนาจความสะดวก และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่จะต้องขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาชน ให้ผู้อำนวยการมีหนังสือเชิญหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนหรือภาคประชาชนนั้นเข้าร่วมประชุม เพื่อให้รายละเอียดของข้อมูลต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกรองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค เรียกโดยย่อว่า “ส.ก.ภ.” เป็นหน่วยงานในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบงานธุรการและงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งมีหน้าที่ในการช่วยอำนวยความสะดวกและประสานงาน และเป็นศูนย์กลางในการประสานงานด้านสารสนเทศที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๘ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการ เพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน

หมวด ๒

ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของรองนายกรัฐมนตรี ในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

ข้อ ๑๓ การกำหนดให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค ในพื้นที่จังหวัดใดหรือกลุ่มจังหวัดใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในคำสั่งของนายกรัฐมนตรี เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและความสะดวกในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค ให้ส่วนราชการปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตรวจราชการให้สอดคล้องกับเขตตรวจราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๑๔ ในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคและการสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี ให้ถือว่าเป็นการได้รับมอบอำนาจจากนายกรัฐมนตรีในการดำเนินการแทนนายกรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทุกเรื่อง เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะสั่งการเป็นอย่างอื่น และให้รวมถึงอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำและการปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนภาค โดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยในการพัฒนาดังกล่าว

(๒) กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงของจังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบรวมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถปฏิบัติงานตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

(๓) กำกับโดยทั่วไปซึ่งราชการในภูมิภาคตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเพื่อ การนี้จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติภารกิจได้ตามที่เห็นสมควร

(๔) วินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐในเขตพื้นที่รับผิดชอบปฏิบัติหรือยับยั้งการปฏิบัติราชการใดๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติคณะรัฐมนตรี หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนอย่างรุนแรงและกว้างขวาง รวมทั้งให้มีอำนาจในการสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามที่เห็นสมควรก่อน แล้วแจ้งให้รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายและมอบอำนาจในการกำกับการบริหารราชการหรือสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี สำหรับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบโดยรายงานนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทราบด้วย

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในจังหวัดต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบ การแต่งตั้ง โยกย้าย หรือดำเนินการทางวินัยของผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และหัวหน้าหน่วยงานสังกัดส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัด

(๖) ให้คำแนะนำในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้ว่าราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคใดเห็นว่า ภารกิจของราชการในภูมิภาคที่ตนรับผิดชอบ เป็นเรื่องที่สำคัญและอาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นส่วนรวมหรือต่อราชการในภูมิภาคอื่นที่มีได้อยู่ในอำนาจหน้าที่กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการของรองนายกรัฐมนตรีนั้น ให้นำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจัดให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีประจำเขตตรวจราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นฝ่ายเลขานุการของรองนายกรัฐมนตรีแต่ละคน

หมวด ๓

การสนับสนุนงบประมาณ

ข้อ ๑๗ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กรณีมีความจำเป็นต้องได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน หากไม่ดำเนินการแล้วจะเกิดความเสียหายและมีผลกระทบต่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่ ให้รองนายกรัฐมนตรีมีอำนาจในการอนุมัติการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นให้แก่หน่วยงานของรัฐในวงเงินไม่เกินคนละหนึ่งร้อยล้านบาทต่อปี หากเกินวงเงินให้รองนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติตามความจำเป็นเร่งด่วนเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๘ ในการดำเนินการพิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินงบประมาณตามข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะทำงานคณะหนึ่งเป็นผู้พิจารณาถ่วงถ่วงความเหมาะสมและความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาของรองนายกรัฐมนตรี

หมวด ๔

การรายงานผลการดำเนินการ

ข้อ ๑๙ การรายงานข้อมูล ข้อเท็จจริง ตลอดจนผลการปฏิบัติราชการต่าง ๆ ของหน่วยงานในจังหวัดที่ต้องรายงานเข้าสู่ส่วนกลาง ให้ดำเนินการตามระบบการรายงานหลายทาง โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอรายงานไปยังสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและส่วนราชการต้นสังกัด ในขณะเดียวกันก็ให้เสนอรายงานไปยังรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเขตพื้นที่ภูมิภาคทราบอีกทางหนึ่ง และหากเรื่องใดเป็นเรื่องเฉพาะหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประสานเรื่องนั้นให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรม รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับมอบหมายแก่ผู้บังคับบัญชาโดยตรงและผู้บังคับบัญชาในระดับเหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับพร้อมกัน ดังนี้

(๑) กรณีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ให้รายงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลเขตพื้นที่ภูมิภาคที่รับผิดชอบ

(๒) กรณีผู้ตรวจราชการกระทรวง ให้รายงานปลัดกระทรวงหรือรองปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัด

(๓) กรณีผู้ตรวจราชการกรม ให้รายงานอธิบดีและรองปลัดกระทรวงหัวหน้ากลุ่มภารกิจ ในกรณีที่ไม่มีรองปลัดกระทรวงหัวหน้ากลุ่มภารกิจให้รายงานปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดแทน

ในการรายงานตาม (๒) และ (๓) หากเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของรองนายกรัฐมนตรีในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเสนอรายงานต่อรองนายกรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบในเขตพื้นที่ภูมิภาคและคณะกรรมการต่อไป

การรายงานตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจกำหนดให้รายงานเฉพาะเรื่องที่สำคัญและอาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นส่วนรวม หรือมีผลกระทบต่อ การปฏิบัติราชการหรือต่อราชการในภูมิภาคอื่นก็ได้

ข้อ ๒๑ ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับ กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบในการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับและติดตามการปฏิบัติ ราชการในภูมิภาคของรองนายกรัฐมนตรีระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบสารสนเทศของจังหวัดกับ หน่วยงานของรัฐ

ให้จังหวัดจัดให้มีระบบการจัดเก็บข้อมูล เพื่อเตรียมความพร้อมในการวางระบบ ข้อมูลที่จะใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างศูนย์ปฏิบัติการของนายกรัฐมนตรี ศูนย์ ปฏิบัติการของกระทรวง และศูนย์ปฏิบัติการของกรม

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและ สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงาน

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจัดหาบุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์และ อุปกรณ์การปฏิบัติงานที่ทันสมัยและเหมาะสมกับภารกิจในการกำกับและติดตามการปฏิบัติ ราชการในภูมิภาค รวมทั้งจัดตั้งงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการกำกับและติดตามการปฏิบัติ ราชการในภูมิภาคของรองนายกรัฐมนตรีอย่างเพียงพอ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^๔

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวน วิธีการสรรหา และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เพื่อให้การสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

“อำเภอ” หมายความว่า รวมถึง กิ่งอำเภอ

“นายอำเภอ” หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

“กลุ่มประชาสังคม” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่รวมตัวจัดตั้งขึ้นหรือที่หน่วยงานของรัฐสนับสนุน และให้หมายความรวมถึงองค์กรชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน และองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

“สมาชิกสภาท้องถิ่น” หมายความว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาเมืองพัทยา ซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“ภาคธุรกิจเอกชน” หมายความว่า สมาคมการค้า หอการค้าจังหวัด และสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

“สมาคมการค้า” หมายความว่า สมาคมการค้าตามกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าและสมาคมที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบการค้า อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน หรือการประกอบธุรกิจอื่นใด

“หอการค้าจังหวัด” หมายความว่า หอการค้าจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหอการค้า

“สภาอุตสาหกรรมจังหวัด” หมายความว่า สภาอุตสาหกรรมจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

- (๑) ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
- (๒) รัฐวิสาหกิจ
- (๓) องค์การมหาชน
- (๔) หน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหาร

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

ข้อ ๕ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.จ.” ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนในจังหวัดนั้นเป็นกรรมการ จำนวนกรรมการใน ก.ธ.จ. แต่ละแห่งให้เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ ๖

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่รองประธาน

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานเสนอเป็นเลขานุการหนึ่งคนและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน และแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดนั้นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเป็นผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

ให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดทำวาระการประชุมและงานธุรการอื่นตามที่ประธานมอบหมาย รวมทั้งจัดทำ แผนงานการประชุม ก.ช.จ. เพื่อเสนอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้นของบประมาณตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้ผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการในจังหวัดมีหน้าที่ รับผิดชอบประสานงานกรรมการในจังหวัด เชิญประชุม จัดสถานที่ประชุม และงานธุรการอื่นตามที่ ประธานมอบหมาย

ข้อ ๖ จำนวนกรรมการใน ก.ช.จ. ให้ถือเกณฑ์จำนวนอำเภอของแต่ละจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดที่มีไม่เกินสิบอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินเจ็ดคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสามคน และผู้แทนภาคธุรกิจ เอกชนสามคนเป็นกรรมการ

(๒) จังหวัดที่มีตั้งแต่สิบเอ็ดอำเภอแต่ไม่เกินสิบห้าอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนสิบหกคน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมเก้าคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสามคน และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสามคนเป็นกรรมการ

(๓) จังหวัดที่มีตั้งแต่สิบหกอำเภอแต่ไม่เกินยี่สิบอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนสิบแปดคน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมเก้าคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสี่คน และผู้แทน ภาคธุรกิจเอกชนสี่คนเป็นกรรมการ

(๔) จังหวัดที่มีตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดอำเภอขึ้นไป ให้มีกรรมการจำนวนยี่สิบคน ประกอบด้วย ประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมสิบเอ็ดคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสี่คน และผู้แทนภาคธุรกิจ เอกชนสี่คนเป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีการจัดตั้งอำเภอขึ้นใหม่อันอาจทำให้จำนวนกรรมการที่จะพึงมีของจังหวัด เปลี่ยนไป ให้กรรมการที่อยู่ในตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ โดยไม่ต้องดำเนินการสรรหา กรรมการเพิ่มเติม

ข้อ ๗ ให้นายอำเภอดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอ โดยประกาศกำหนดการรับสมัครผู้เข้ารับการสรรหา ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) วันรับสมัคร
- (๒) สถานที่รับสมัคร
- (๓) จำนวนผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอ
- (๔) เอกสารหรือหลักฐานการสมัคร
- (๕) วันประชุมเพื่อเลือกกันเองของผู้สมัคร

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาสังคมที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ส่งเสริม หรืออนุรักษ์ พื้นฟูด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมของชุมชนนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า หนึ่งปีนับถึงวันสมัครเข้ารับการสรรหา หรือเป็นบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในชุมชนนั้น เป็นผู้มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนา ส่งเสริม หรืออนุรักษ์ฟื้นฟูด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้ารับการสรรหา

(๔) มีภูมิลำเนาหรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรในเขตอำเภอ มาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครเข้ารับการสรรหา

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ห้าปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ ในพรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้น หรือที่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้นจะกระทำ

ข้อ ๕ เมื่อครบกำหนดเวลารับสมัครตามข้อ ๓ แล้ว ให้นายอำเภอจัดประชุมผู้สมัครเข้ารับการศึกษาเพื่อเลือกตนเองให้ได้ผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอจำนวนหนึ่งคน และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๐ ให้นายอำเภอดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของอำเภอตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ประธานสภาท้องถิ่นแต่ละแห่งในเขตอำเภอ ยกเว้นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดประชุมสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อเลือกตนเองให้ได้ผู้แทนแห่งละหนึ่งคน

(๒) ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ได้รับเลือกตั้งจากอำเภอเป็นผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของอำเภอนั้น เว้นแต่อำเภอที่มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้นายอำเภอจัดประชุมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตอำเภอเพื่อเลือกตนเองให้ได้ผู้แทนหนึ่งคน

(๓) จัดประชุมผู้ที่ได้รับเลือกตาม (๑) และ (๒) เพื่อเลือกตนเองให้ได้ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของอำเภอหนึ่งคน และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๑ กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่กรรมการ

ข้อ ๑๒ การประชุมเพื่อเลือกตนเองตามข้อ ๕ และข้อ ๑๐ (๓) ให้ผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละกลุ่มคนหนึ่งมีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้เข้าร่วมประชุมในกลุ่มเดียวกันได้ไม่เกินสองชื่อ ให้ผู้ได้รับคะแนนมากที่สุดหนึ่งคนเป็นผู้แทนภาคประชาสังคมหรือผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของอำเภอนั้น

ในกรณีที่กลุ่มใดมีผู้ที่ได้รับคะแนนมากที่สุดเท่ากันหลายคน ให้นายอำเภอจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันในกลุ่มนั้นจับสลากให้ได้ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของอำเภอนั้นกลุ่มละหนึ่งคน

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมตามข้อ ๕ และผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตามข้อ ๑๐ (๓) ของทุกอำเภอ เพื่อให้แต่ละกลุ่มเลือกตนเองให้ได้กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมและกรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ สำหรับ

จังหวัดที่มีผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินเจ็ดคน ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ต้องจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมนั้น และให้ผู้แทนภาคประชาสังคมทั้งหมดเป็นกรรมการ

การประชุมเพื่อเลือกกันเองตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละกลุ่มคนหนึ่งมีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้เข้าร่วมประชุมในกลุ่มเดียวกันได้ไม่เกินสองชื่อ ให้ผู้ได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมาในแต่ละกลุ่มเป็นผู้ได้รับการสรรหาเป็นกรรมการตามจำนวนกรรมการของแต่ละกลุ่มที่จะพึงมีของจังหวัดนั้น

ในกรณีที่กลุ่มใดมีผู้ได้คะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับผู้ได้รับการสรรหาเป็นกรรมการได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันในกลุ่มนั้นจับสลากเพื่อให้ได้กรรมการครบจำนวนที่จะพึงมีของจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน โดยแจ้งให้ประธานหอการค้าจังหวัดและประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดที่มีในเขตจังหวัดจัดประชุมสมาชิกเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนหอการค้าจังหวัดห้าคน และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัดห้าคน และแจ้งรายชื่อผู้แทนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่มิสามารถค้าในเขตจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้สมาคมการค้าทราบและให้นายกสมาคมการค้าที่ประสงค์จะส่งผู้แทนเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน จัดประชุมสมาชิกเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนสมาคมการค้าแห่งละสามคน และแจ้งรายชื่อผู้แทนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศ พร้อมทั้งสำเนาเอกสารหรือหลักฐานการจดทะเบียนสมาคมการค้านั้น

การแจ้งรายชื่อผู้แทนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด หรือนายกสมาคมการค้า แล้วแต่กรณี รับรองคุณสมบัติของผู้แทนที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๕ กรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกหอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด หรือสมาคมการค้ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันแจ้งรายชื่อไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ (๒) ถึง (๕)

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้แทนสมาคมการค้าตามข้อ ๑๔ ร่วมกัน เพื่อให้ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนที่เข้าร่วมประชุมทุกคนลงคะแนนเลือกกันเองให้ได้กรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

กรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนอย่างน้อยต้องมีผู้แทนหอการค้าจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัดหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมการค้าหนึ่งคน ถ้าจังหวัดใดมีกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนได้สี่คน ให้ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนที่เข้าประชุมลงคะแนนเลือกกันเองเพิ่มขึ้นให้ได้กรรมการตามจำนวนที่จะพึงมีของจังหวัดนั้น

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่มีสภาอุตสาหกรรมจังหวัด หรือไม่มีสมาคมการค้า หรือมีสมาคมการค้าแต่ไม่ประสงค์จะส่งผู้แทนเข้ารับการคัดเลือก ให้ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนที่เข้าร่วมประชุมลงคะแนนเลือกกันเองให้ได้กรรมการตามจำนวนที่จะพึงมีของจังหวัดนั้น

การลงคะแนนตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการสรรหาตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๖ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งรายชื่อไปยังปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อลงนามรับรองรายชื่อกรรมการเป็นรายจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดปิดประกาศรายชื่อกรรมการที่ได้รับการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้ประชาชนทราบ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ทำการอำเภอ ที่ทำการองค์รปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

ข้อ ๑๘ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีลงนามรับรองรายชื่อกรรมการเป็นรายจังหวัด กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการสรรหาอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังไม่มีกรรมการสรรหากรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับการสรรหาใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธาน และให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ยื่นหนังสือลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

(๔) ก.ร.จ. มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อก.ร.จ. บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน เว้นแต่ระยะเวลาที่เหลืออยู่ไม่ถึงสองร้อยสี่สิบวัน จะไม่สรรหากรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับการสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ ก.ร.จ. ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีกรรมการที่ได้รับการสรรหาใหม่ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ต้องดำเนินการสรรหากรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๘ หรือการสรรหากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามข้อ ๒๐ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ให้นายอำเภอ ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และสมาคมการค้าดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ก.ร.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องการปฏิบัติการกิจของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(๒) แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในกรณีที่พบว่ามีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ หรือมีกรณีทุจริต

(๓) เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติและการส่งเสริมตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐแก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานของรัฐในจังหวัด

(๔) ติดตามการปฏิบัติตามมติ ก.ธ.จ.

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาด้านวิชาการ การประชาสัมพันธ์ หรือด้านอื่น จำนวนไม่เกินสามคน

(๖) เผยแพร่ผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อสาธารณะตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ ในการดำเนินการตามข้อ ๒๒ (๑) ให้ ก.ธ.จ. สอดส่องหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐภายในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

(๒) ปฏิบัติภารกิจเพื่ออำนวยความสะดวก ให้บริการ และสนองความต้องการของประชาชน

(๓) ปฏิบัติภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

(๔) ปฏิบัติภารกิจให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ และมีความคุ้มค่า

(๕) ปฏิบัติภารกิจโดยไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ให้ทันต่อสถานการณ์ โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นความเดือดร้อนและทุกข์ยากของประชาชน

(๖) ปฏิบัติภารกิจโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส

(๗) ปฏิบัติภารกิจโดยมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานสม่ำเสมอ และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ข้อ ๒๔ เมื่อมีการประกาศรายชื่อกรรมการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้ประธานจัดให้มีการประชุมครั้งแรกภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศ

ให้มีการประชุม ก.ธ.จ. ตามที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่กรรมการเข้าชื่อกัน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดร้องขอให้เปิดประชุม ก.ร.จ. ให้ประธานเรียกประชุม ก.ร.จ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ

ข้อ ๒๕ การประชุมของ ก.ร.จ. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงคะแนนตามวรรคสาม จะกระทำโดยเปิดเผยหรือโดยวิธีลับก็ได้แล้วแต่มติของที่ประชุม

ข้อ ๒๖ ให้ ก.ร.จ. มีอำนาจออกหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ปรึกษาตามข้อ ๒๒ (๕) และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุม หรือจัดส่งเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๗ ในการประชุม ก.ร.จ. ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา เมื่อกรรมการผู้นั้นได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุมและไม่มีสิทธิออกเสียงในเรื่องนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า ก.ร.จ. ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ให้ประธานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดว่ากรรมการผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาหรือไม่

ข้อ ๒๘ กรณีที่ ก.ร.จ. มีมติว่ามีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ หรือมีกรณีทุจริต ให้ประธานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี รายงานผลการดำเนินการให้ประธานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

หากผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี มิได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ให้ประธานแจ้งมติ ก.ร.จ. ตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ เพื่อรายงานต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดดำเนินการต่อไป

หมวด ๒

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๕ ค่าใช้จ่ายสำหรับ ก.ช.จ. ที่ปรึกษาของ ก.ช.จ. รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่น ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๐ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ประสานงาน ให้ข้อมูลข่าวสาร และกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสรรหากรรมการ การรายงาน และการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ช.จ. ตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย

ข้อ ๓๑ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ ก.ช.จ. ในภาพรวมเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในเดือนธันวาคมของทุกปี แล้วเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ข้อ ๓๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำทะเบียนกรรมการส่งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทุกครั้งที่มีการสรรหาหรือเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๓๓ ให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.ช.จ.

ข้อ ๓๔ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี